

Діти слухали проповідників, котрі закликали провадити цнотливе життя...

НЕ ОДРУЖУЙТЕСЬ!
СКОРО КІНЕЦЬ СВІТУ!
ПІДПИШІТЬСЯ НА НАШОГО БОГА,
А ВІД ІНШИХ БОГІВ
ВІДПИШІТЬСЯ!

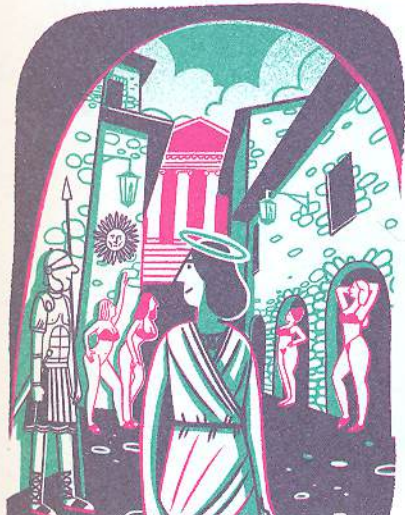
ВИ БАЧИТЕ,
ЯК ВОНИ МЕНЕ
РЕПРЕСУЮТЬ?!

...Іх називали злочинцями — марно.
Багато хто тікав з дому і приєднувався
до «злочинців».

Дві тисячі років тому римських батьків лякала молодіжна мода.

Але християнство стрімко набирало популярності і вже за два століття запанувало в цілій імперії.

Ці втікачі кидали виклик своїм батькам,
суспільству і римському способу життя.

На кладовищах вони проводили страхотливі для порядних римлян обряди.

ІЖТЕ ТІЛО!
ПІЙТЕ КРОВ!

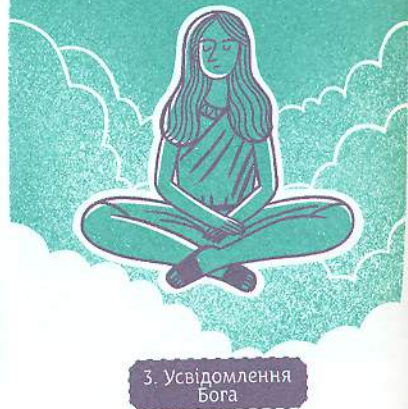
Ці бунтівні підлітки часто закінчували життя на хресті чи арені.
Не дивно, що вони стали героями популярної літератури.

Сюжети таких історій подібні між собою, як фільми про супергероїв. Їх писали за шаблоном. Ось так виглядає типовий сюжет ранньохристиянського життя.

2. Сумніви

БОГІ З КАМЕНЮ І БРОНЗИ ЗРОБИЛИ ЛЮДИ, ТОМУ МАЄ БУТИ ХТОСЬ, ХТО СТВОРИВ ЛЮДЕЙ.

1. Народження в грішному світі

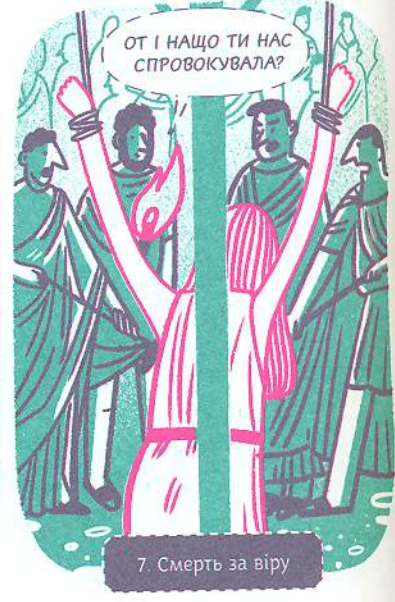

4. Втеча від світського життя заради Ісуса

5. Страдання за віру

6. Об'явлення Бога

7. Смерть за віру

Такі тексти були популярні з кількох причин: історії див і навернень укріплювали віру, а описи гріховного життя чи тортур давали шок-контент. Життєписи правителів неодмінно мали наслідувати життя. Зокрема, героями житійних історій були:

Александр
Македонський

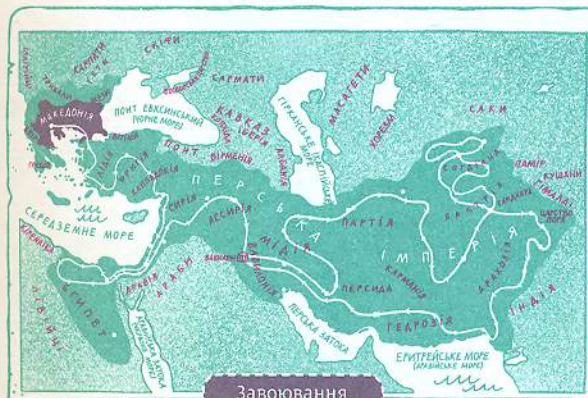

Імператор
Костянтин

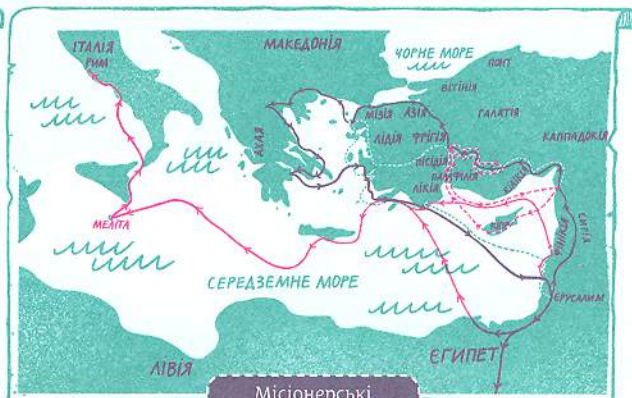

Володимир
Великий

Як історія язичника Александра стала найпопулярнішою книжкою в середньовічних християн? А гляньте на ці карти.

Завоювання
Александра

Місіонерські
подорожі апостолів

Александр поширив грецьку культуру. Грецька культура поширила християнство. Так життя увійшли в:

літописи

монастирські
патерики

проповіді.

ТЕПЕР, КОЛИ МИ ЗАКІНЧИЛИ ЗІ ВСТУПОМ, ЧИ НЕ МОГЛИ Б ВИ РОЗКАЗУВАТИ, ЩОКУДУ ЄСТЬ ПОШЛА РУСКА&Є ЗЪМА?

НЕ Я ВИГАДУВАВ ПРАВИЛА.

НЕСТОРЕ, ЯКІЩЕ У ВАС ДЖЕРЕЛ НАТХНЕННЯ, КРИМ БІБЛІІ?

ОЙ, ТА Я СКРОМНИЙ ЧОЛОВІК, НЕ ГІДНИЙ ТАКЕ РОЗКАЗУВАТИ... ТАК ОТ, СЛУХАЙТЕ...

Я НЕ НЕСТОР.

ІСТОРІЯ КОЖНОЇ КРАЇНИ МАЄ ПОЧИНАТИСЬ ВІД СВІТОВОГО ПОТОПУ. І СПЕРШУ АВТОР МУСИТЬ ПОКЛИКАТИ НА ПОМІЧ БОГА І ЗГАДАТИ, ЩО САМ НЕ ГІДНИЙ ПИСАТИ. АНТИЧНІ АВТОРИ ЗВЕРТАЛИСЬ ДО МУЗ ЧИ БОГІВ.

Я БРАТ ЄВСЕБІЙ, НАПРИКЛАД, ЦЕ ОСЬ – БРАТ АНАСТАС, ДАЛІ – БРАТ ТЕОФІЛ. З ЧОГО ВИ ВЗЯЛИ, ЩО ТУТ Є НЕСТОР?

ТА ЦЕ Я ТАК...

Літописи популярні, тому пишуть їх усюди: в монастирях, у княжих палатах, просто для себе...

Сучасні правителі наслідують правителів минулого.

ТО ВИ ХОЧЕТЕ СКАЗАТИ, ЩО ЦЕ ВСЕ – ПЛАГІАТ?

НІ-НІ, ЩО ВИ ЦЕ – ЛІТЕРАТУРНА ТРАДИЦІЯ.

...доводиться підглядати сюжети одне в одного і в іноземних авторів. Бо головне – не правда, а цікавість.

Тому довго думати над біографіями і прізвиськами не доводиться.